

במרחב

להחזיר את המלחמה לתוך מחנה האויב — חבלת מיתקנים, התקפות גרילה ומ' ארבים בדרכים.

מצרים

ככוח האחים והחבר

בראש תנועה זו הועמדו שני קצינים גבוהים שקנו לעצמם שם בעולם הערבי. הראשון: הגנרל עזיז על אל-מסרי באשא, השני: הקולונל עבדאללה אל-טל, לשעבר קצין הלגיון הערבי. עזיז אל-מסרי התחיל את הקריירה הצבאית שלו במכללה לקציני מטה של הצבא התורכי בשנת 1902, אליה נשלח מקהיר, בה נולד, על ידי אביו.

הוא היה אחד מאלה שעמדו בראש המהפכה המזוינת של התורכים הצעירי בשנת 1908 ביקוה כי המשטר הח' דש יתן לנתינים הערבים שוויון זכויות בקיסרות העות'ומנית. אולם אכזבתו בכך וין זה לא איחרה לבוא והוא היה ממיס' די ארגון חשאי ערבי בקהיר בשם אל-קהטניה (על שם אחד מאבות הערבים האנדלים) אשר אליו השתייך גם צעיר בשם עבד אל-רחמן עזאם.

בשנת 1913 התנדב (בזרזת מייגור) ללחום נגד האיטלקים שפלטו ללב. הוא עמד בראש ההגנה הערבית שם בצורה מזהירה אך לא יכול היה למנוע את כיבוש הארץ בידי האיטלקים. הוא חזר לתורכיה בשנת 1913 ונוכח התככים והיגואה נגדו במטה התפטר מן הצבא. הוא ניגש לארגון כל הקצינים הערביים של הצבא התורכי לחי' מאוחדת בעד עצמ' אות ערבית. ארגון זה, שנקרא אל-עדה, הפך במרוצת הזמן מרכז המימנות ה' הצבאית נגד השלטון העות'ומני והיה אחד הגורמים ששיתפו פעולה עם לורנס בארגון הברואים נגד התורכים במלחמת העולם הראשונה.

בתיק הרמטכ"ל, בג'ורדה. ב-9

בפברואר 1914, בצאתו ממסעדה בקוני סטנטינפול אחר ארוחת צהרים, נעצר עזיז אל-מסרי על ידי הבולשת התורכית. במשפטו, שנתקיים בחשאי, נאשם אל-מסרי במעילת כספי הצבא, קבלת שוחד מידי האיטלקים להפקרת לוב וח' תירה שלטן השלטון התורכי בצפון אפ' ריקה. מעצרו עורר תגובות במדינות רבות ובמצרים, ארץ מולדתו, פרצו הפגנות מחאה והמנהיגים המצריים פנו ללורד קיצ'נר, הציבי הבריטי בקהיר, בבקשה להתערבות דיפלומטית.

בהתחלת אפריל נידון עזיז אל-מסרי למח' המהומות התרבו, ארצות אירופ' פיות רבות התערבו ובריטניה אף אימה לנקוט בצעדים חזירים אם יוצא פסק' הדין לפועל. הממשלה התורכית גרתעה ברגע האחרון, עזיז אל-מסרי קיבל חנינה וחזר למצרים — גיבור לאומי.

פלישתו השניה לכותרות העתונים ב' עולם היתה בשנת 1941 כאשר מטוס קטן של חיל האוויר המצרי נאלץ לחנות חניית אונס לא הרחק מאלכסנדריה. בתוך המטוס היה הגנרל עזיז עלי אל-מסרי, ראש מטה הצבא המצרי. בתיקו נגדו העתק של מערך כוחות הצבא המצרי והצבא הבריטי במצרים. מטרת טיסתו: קיוו הצבא האיטלקי הנלחם בצבא הב' ריטי במדבר המערבי.

כעבור ארבע שנות מעצר פתחו שוח' רר הגנרל אך לא הורשה לחזור לצבא — גם מלחמת ארץ-ישראל לא הוציאתו מזמרוני שקיעתו. עד אשר הפגיעה פת' אום ההודמנות הנכספת. גבוה, רוה, בעל שער שיבה (הוא בן 69) קם בכניוס האחים המוסלמים ובהתרגשות עמוקה סיפר להם על חייו שהיו תמיד קודש למלחמת עמו לעצמאות.

«עתה הגיעה השעה להגשים את כל החלומות!», הוא הכריז, «ככוח הנשק נקנה את חרותנו!»

ללא היסוס השליך הנאספים להקים גדודי מתנדבים במהרה ממות מנהיגור מייסודו. המוני נוער פנו אליו, עזבוהו ב' יאוש כעבור זמן קצר. אולם עם ביטול החווה והכרזת הממשלה נגד האנגלים בסואץ שוב התייצב הארגון בפרץ, כגוף היחיד במצרים המוכן ומסוגל לנהל את מלחמת העצמאות נגד האנגלים.

חברי האירגון אורגנו בגדודי שחרור שהוצבו לאורך הכבישים המובילים לא' זור התעלה ובערי האזור עצמן (איסמעילייה, פורט-סעיד, סואו), הוכרו על הר' שמת מתנדבים חדשים שתפקידם יהיה

יהיה זה תור מייזר ביותר שהודגב ב' כניסה לבית בן הקומותיים ברובע סא' יידה זינג בקהיר. בחורים צעירים לבו' שים אירופית ומרכיבים משקפיים נדחקו עם פלחים לבושים קפסני כוחנה ויח' פים ועם אוספי זנבות סיגריות עטופים סחבות. היה זה תור רעשני וזועף ומדי פעם קפץ אחד הממתינים על ספסל או נישא על כתפי שכניו ותוך התרגשות הנראית לעין שאג סיסמה משולהבת. לרגע היו נדהמים ההמולה והרעש ומאות המצטופפים שאגו את תשובתם: «מות לאנגלים הטמאים!»

על פני הבית תלה שלט בד ארוך וע' ליו הכתובת בצבע אדום: «מרכז תנועת השיחרור הלאומי». לפני ימים אחדים היה זה הסניף המקומי של ארגון האחים המוסלמים. גם עתה, לאחר הופעת הש' לט החדש, המשיך השלטן ו'ישן — צנוע יותר במקצת — להתנוסס עם המלים: גמעיית אל-אכואן אל-מוסלמן. כי לא היה שום סוד בעובדה כי מאחורי תנועת השיחרור הלאומי עמדו האחים. עוד לפני הכרזת אל-נחאס על ביטול חוה' 1936 וסיפוח סודאן לתר המצרי ניהלו האחים המוסלמים מערכת הסתה נגד האנגלים (והורים בכלל) ותבעו פעור' לות צבאיות להוצאתם מאזור הסואץ. לתביעותיהם היה משקל רב מאחר שהיו את הארגון המחתרתי היחיד שהיה מצור' ייד בכמויות נשק גדולות. שנאספו במדבר המערבי אחר קרבות מלחמת ה' עולם השניה. הם גם לא הסתירו את העובדה שהתאמנו בשימוש בנשק זה והתארגנו לבצע הפיכה ככוח הנשק במצרים.

עמדתם התחזקה במידה כה גדולה עד כי בשנת 1948 נאלץ ראש הממשלה מח' מוד באשא אל-נוקראשי להכריז על אר' גונם כבלתי-חוקי. רצח אל-נוקראשי שבא כתגובה היה נקודת מוקד בהתפת' חות הארגון: המשטרה הפוליטית הח' שאית ארבה לחסן אל-בנא, מנהיגם הד' מגוי המלהיב של האחים המוסלמים, רצחה אותו בדם קר באחד מרחובותיה הראשיים של קהיר. אלפים רבים של חברי הארגון נשלחו למחנות ריכוז, רכר' שם (שכלל בתי-חולים, עתונים, עסקים מסחריים ופקדונות גדולים בבנקים) הוח' רם, מחסני הנשק שלהם נתפסו.

אמנם פעולות אלו לא חיסלו את האיר' גון לחלוטין — אולם הן שיתקו את פעי' לותו. מות מנהיגם הפילה על האחים אי' מה ותדהמה; האנדרלמוסיה שררה בשור' רותיהם. המועדונים הרבים נסגרו — לא רק על פי צו השלטונות אלא מחמת התפוררות ההנהגה העליונה שהיתה כולה מרוכזת, למעשה, בידי חסן אל-בנא.

כוחם של האחים המוסלמים כגורם פור' ליטי נתבטל כמעט לחלוטין ובמקומו נש' ארו רק געגועיהם של חבריו וזאהדיו לימים הטובים בהם נפלה כל הכרזה של אל-בנא כפצצה בחוגי המדיניות במצרים ובארצות המוסלמיות השכנות.

במערכת הבחירות האחרונה, בשנת 1950, השתדל מוסטפה אל-נחאס לרכוש את מושב האחים המוסלמים, הבטיח להם חופש פעולה פוליטי אם ינצח ב' בחירות. לאחר נחלו נצחון מכריע ב' בחירות ניסה אל-נחאס לחזור בו מהבט' חותיו, אך נוכח הפופולריות של האחים נאלץ לקיימן, שיחרר את העצורים, הח' ייר לארגון את רוב נכסיו המוחרמים וועמדו התוקי.

בראש: גנרל וקולונל. אך האיר' גון לא החלים במהרה ממות מנהיגור מייסודו. המוני נוער פנו אליו, עזבוהו ב' יאוש כעבור זמן קצר. אולם עם ביטול החווה והכרזת הממשלה נגד האנגלים בסואץ שוב התייצב הארגון בפרץ, כגוף היחיד במצרים המוכן ומסוגל לנהל את מלחמת העצמאות נגד האנגלים.

חברי האירגון אורגנו בגדודי שחרור שהוצבו לאורך הכבישים המובילים לא' זור התעלה ובערי האזור עצמן (איסמעילייה, פורט-סעיד, סואו), הוכרו על הר' שמת מתנדבים חדשים שתפקידם יהיה

* חלק מנשק זה נמכר בזמנו לנציגי המחתרות היהודיות בארץ-ישראל.

«יחי מאבק העם המצרי לעצמאות ושלוש» זוהי אחת מעשרות הכרזות אשר נישאו בתהלוכת המפלגה הקומוניסטית במוצאי שבת בתל-אביב. הקומוניסטים הם הגורם היחיד שהפגין אהדה כלשהי למצרים — מכיון שהם לוחמים במעצמה מערבית. ארבעה ממארגני התהלוכה הואשמו באירגון תהלוכה בלתי-חוקית, הובאו לפני בית הדין. נתברר כי חלק ניכר מבין המפגינים הובא מן המעברות הסמוכות ואתם גם ערבים מיפו.

הילדה לא רצחה. בבית המשפט המחוזי בתל-אביב נחתייט משפחה של מלכה כהן שנאשמה ברצח צרתה. בתמונה היא נראית יושבת בין שוטר ושוטרת לבושה אזרחית. במשפט נתברר שבעלה של מלכה, המושב מעברה, עולה תימן, הוציא אותה מאוהלה, הכניס במקומה את הנרצחת.

התחרות בין שני צלמים. צלם העולם הזה הסיח את דעת ההמון התל-אביבי שנתקבץ מסביב לטנדר אשר עליו הורכבה מצלמת הטלביזיה של שני צלמים אמריקאים. טסיימו תוך שבוע 21 סרטים קצרים על ישראל לשידור למיליוני מקלטי טלביזיה אמריקאים.